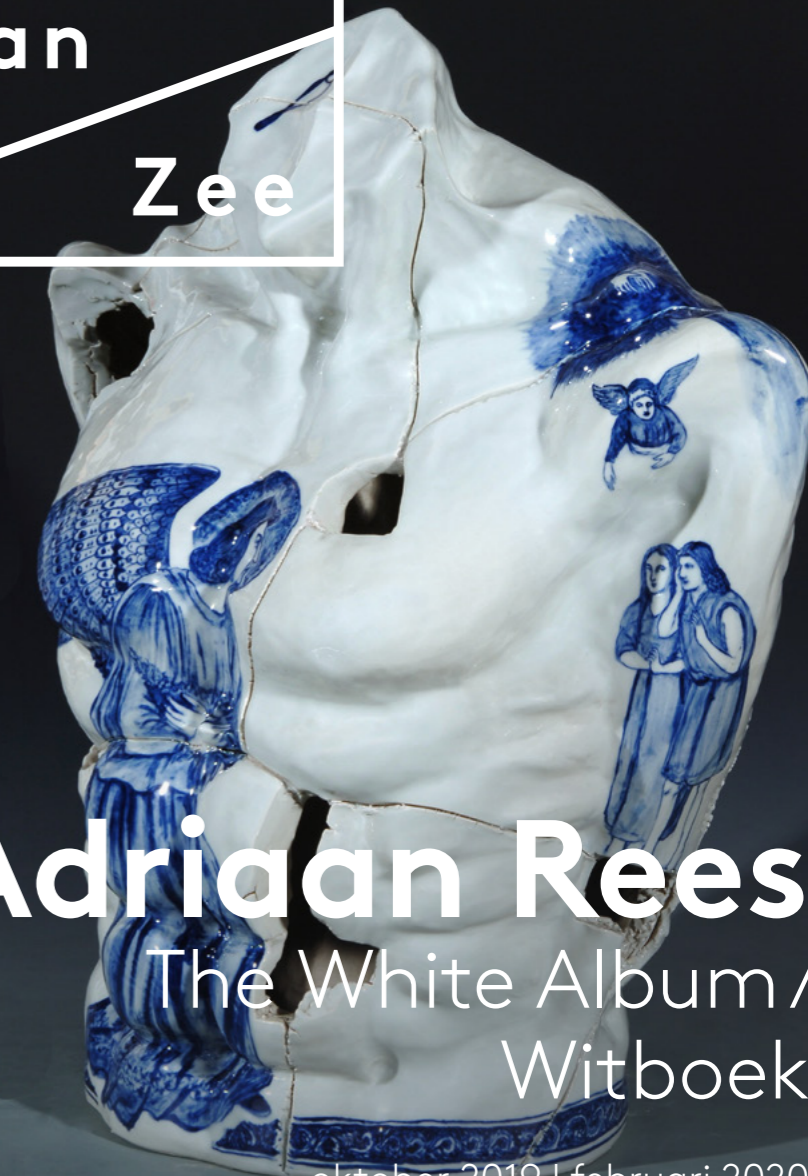

museum
Beelden
aan
Zee

Adriaan Rees

The White Album/
Witboek

oktober 2019 | februari 2020

museum
Beelden
aan
Zee

museum Beelden aan Zee
Harteveltstraat 1
2586 EL The Hague
The Netherlands
+31 (0)70 358 58 57
info@beeldenaanzee.nl

Ontwerp: Studio Moosman en Mitterberg

Adriaan Rees

The White Album / *Witboek*

Adriaan Rees (Amsterdam 1957) is een beeldhouwer die afwisselend woont en werkt in Amsterdam (Nederland) en in Jingdezhen (China). Rees bedient zich van allerlei materialen en technieken. Zo werkt hij in keramiek, brons, gips, glas, textiel en steen, hij fotografeert en filmt, hij maakt installaties en hij maakt losse objecten. Vanaf het begin van zijn carrière maakte Rees grote kunstwerken voor de openbare ruimte en schreef en regisseerde hij grootschalige projecten voor gemeenten en provincies waar telkens samenwerking een belangrijke rol speelt.

Rees is uiteindelijk opgeleid aan de Rietveldacademie in Amsterdam, nadat hij als fysiotherapeut is afgestudeerd..

Rond het jaar

2000 is zijn interessegebied verplaatst naar het Oosten van de wereld, met name naar Japan, Korea en China. In Japan heeft hij gestudeerd aan het prestigieuze Tokenomori-instituut voor Keramisch studies in Shigaraki, en in het INAX-lab in Tokoname. Door deze werkperiodes aldaar is Adriaan Rees deskundig op het gebied van de Japanse keramiekproductie. Vanaf zijn afstuderen in 1992 is Rees steeds in beeld geweest bij musea, galeries en in de openbare ruimte. Projecten in Nederlandse steden zoals Amsterdam, Leiderdorp en Gouda zijn afgewisseld

met solotentoonstellingen in het Frans Halsmuseum, het Stedelijk museum Kampen en het Prinsessehof te Leeuwarden, naast tentoonstellingen in Japan en Korea. De gehele tentoonstellingslijst is te vinden op de website adriaanrees.com.

Rees verblijft in zijn atelier in Jingdezhen, de hoofdstad van de wereld voor porselein, voor ongeveer de helft van het jaar. In China, net zoals in Japan, is een lange traditie van het maken van keramiek met het voordeel dat het ook nu nog springlevend is. Door zich blijvend

‘Vanaf zijn afstuderen in 1992 is Rees steeds in beeld geweest bij musea, galeries en in de openbare ruimte’

te verplaatsen kan Rees zich in meerdere werelden thuis en ontheemd voelen. Voor het kunstenaarschap betekent dit een

permanent onderzoek naar cultuur en natuur, van thuis zijn en blijvend reizen. En natuurlijk een permanent onderzoek naar de eigen bron.

De tentoonstelling, met als titel *The White Album*, bestaat uit verschillende episoden en zijn te zien in het Kabinet en de omliggende ruimten. Er zijn drie hoofdstukken in deze tentoonstelling. Het centraal gelegen Kabinet is geheel wit uitgevoerd. De beelden zijn wit, de ruimte is witgelaten en afgeschermd. Die wereld van een gasvormige witheid verwijst naar de Gipsotheek in het museum, maar

ook naar de negentiende eeuw, waar nagenoeg alle sculptuur in gips op de Salons werd gepresenteerd. Het witte is maagdelijk, is spiritueel en zuiver, het verwijst naar een soort tijdloosheid. Op de Noordpatio is een presentatie te zien van muursokkels met koppen, die met een oud woord misschien tronie genoemd moeten worden. Het zijn portretten van emotie en gevoel. De beelden, die soms abstract, vervormd, gekleurd en ongekleurd zijn, tonen iets van een niet makkelijk te definiëren gevoelswereld die huist in ons. Daarnaast zullen in de Noordpatio ook een tweetal grote portretten in de open ruimte getoond worden, speciaal gemaakt voor deze tentoonstelling.

De gangen zijn gevuld met beelden die te maken hebben met de *Wanderlust*, dat aloude onrustgevoel van het ontdekken van de wereld en van het *unheimische* dat nog steeds een belangrijk element van onze cultuur is. Rees put uit de Duitse Romantiek van Caspar David Friedrich, met thema's als onze plaats in de natuur. De vraag: wat zijn overstijgende

reiservaringen, wanneer ben je thuis, dat is voor de afwisseling van abstractie en gevoel, van sculptuur en van verbeelding, van het object met de installatie, dat maakt dat deze tentoonstelling kan werken als een in de lucht hangende wolk, waarvan de uitlopers in je eigen hoofd doorlopen. Deze kunst is niet zozeer 'niet te begrijpen', maar laat onduidelijke bandensporen na in je hoofd, waardoor je steeds weer nadenkt over wat je hebt gezien.

Adriaan Rees is geen jong talent; dat wil niet zeggen dat hij zijn talenten niet ten volle benut. Hij is een kunstenaar van een onwaarschijnlijke virtuositeit. De achtergrond als fysiotherapeut gaf hem een uitstekende, bijna ouderwetse kennis van het menselijk lichaam en de menselijke anatomie mee. Zijn kunstzinnigheid, opgekweekt in de Rietveld, uit zich in een laterale manier van redeneren, waardoor oplossingen voor ruimtelijke problemen of voor bepaalde concepten zich opnieuw, en voor de buitenwereld verrassend, laten formuleren. De technieken van keramiek en de andere media waarin hij werkt kennen voor hem geen geheimen.

Maar een moderne kunstenaar bestaat niet alleen uit techniek en kunde. Hij moet een verrassende gedachte toevoegen aan een discours in de maatschappij en de kunst. Rees is daartoe in staat. De tentoonstelling in museum Beelden aan Zee bestaat uit drie grote hoofdstukken: het hoofdstuk wit, het hoofdstuk kop, en het hoofdstuk *Wanderlust*. Die drie capita wijzen niet alleen naar zichzelf, maar zijn kunsthistorisch en actueel zeer interessant. De wereldreiziger Rees ervaart en overweegt de problematiek van de globalisering en de *clash of civilizations*. Is het mogelijk om als wereldburger een zeer specifieke stem te ontwikkelen in het internationale kunstdiscours?

